Lieta Nr. 11370042414

SPRIEDUMS
Latvijas Republikas vārdā

Aizkrauklē, 2015.gada 10.martā

Aizkraukles rajona tiesa
tiesnese **J.Bebriša,**
ar tiesas sēžu sekretāri **I.Šali,**
piedaloties prokurorei **D.Morevai,**
izskatīja atklātā tiesas sēdē krimināllietu, kurā pēc **Krimināllikuma 180.panta pirmās daļas apsūdzēts /pers. C/, personas kods /personas kods/.**

Aprakstošā daļa

/pers. C/ izdarīja zādzību nelielā apmērā.

2014.gada 2.jūlijā ap plkst.00.30 /pers. C/ personu grupā ar citu personu, pret kuru kriminālprocess izbeigts daļā, atrodoties pie mājas /Nosaukums A/ /adrese/, ievēroja pagalmā novietotus divus velosipēdus, kurus nolēma nozagt, lai nokļūtu savā dzīvesvietā, īstenojot savu noziedzīgo nodomu /pers. C/ personu grupā ar citu personu, pret kuru kriminālprocess izbeigts daļā, mantkārīgu tieksmju vadīts, slepeni nozaga /pers. D/ piederošo velosipēdu ,,Anlen" EUR 40,00 vērtībā un velosipēdu ,,Rainbow" EUR 60,00 vērtībā, nodarot cietušajai /pers. D/ mantisko kaitējumu par kopējo summu EUR 100,00. Ar nozagto velosipēdu ,,Anlen" /pers. C/ aizbrauca līdz savai dzīvesvietai - /adrese/, «Dzelmes 1".

Ar savām noziedzīgajām darbībām /pers. C/ izdarīja noziedzīgu nodarījumu, kas paredzēts Krimināllikuma 180.panta pirmajā daļā.

Motīvu daļa

Apsūdzētais /pers. C/ savu vainu viņam celtajā apsūdzībā atzina pilnībā un izteica lūgumu lietu skatīt bez pierādījumu pārbaudes.

Iepazinusies ar lietas materiāliem, uzklausījusi prokuroru, apsūdzēto, cietušo, ņemot vērā to, ka apsūdzētais atzina savu vainu viņam izvirzītajā apsūdzībā un piekrita pierādījumu pārbaudes neizdarīšanai tiesas izmeklēšanā, pierādījumu pārbaudes neizdarīšanas sekas apsūdzētajam tiesas izmeklēšanā izskaidrotas un sekas ir skaidras, apsūdzētā vaina ir pierādīta ar visiem lietas materiāliem to kopumā un savstarpējā sakarībā, tiesai nav šaubu par apsūdzētā vainu, tiesa atzīst, ka saskaņā ar Kriminālprocesa likuma 499. pantu pierādījumu pārbaude tiesas izmeklēšanā nav nepieciešama, līdz ar ko saskaņā ar Kriminālprocesa likuma 527. panta trešo daļu pierādījumu analīze un to uzskaitījums spriedumā netiek izdarīta.

Vērtējot apsūdzētā darbību juridisko kvalifikāciju, tiesa atzīst, ka /pers. C/ izdarītais noziedzīgais nodarījums pareizi kvalificēts pēc Krimināllikuma 180. panta pirmās daļas, jo viņš apsūdzībā norādītajā vietā un laikā izdarīja zādzību nelielā apmērā. Tiesa atzīst, ka pastāv Kriminālprocesa likuma 520.pantā paredzētais pamats notiesājoša sprieduma taisīšanai.

Apsūdzētais /pers. C/ agrāk vienu reizi sodīts ar Aizkraukles rajona tiesas 22.05.2014.spriedumu ar piespiedu darbu uz 140 stundām, atņemot transportlīdzekļa vadīšanas tiesības uz 2 gadiem 6 mēnešiem, ar daļēju mantas konfiskāciju, attiecinot to uz transportlīdzekli, piespiedu darbs izciests, papildsods nav izciests, četras reizes izbeigtas krimināllietas (lietas 35. lapa), no Valsts probācijas dienesta 12.01.2015.izvērtēšanas ziņojuma redzams, ka noziedzīgu nodarījumu izdarīšana veicinājusi alkohola lietošana, arī draugu ietekme. Nav nopietni izvērtējis savu rīcību un rīcības iemeslus, daļēji izdarītajā vaino citus, noliedza, ka alkohola lietošana viņam rada problēmas un nevēlas tās risināt. brīvajā laikā nodarbojas ar sportu, SIA ,,Aizkraukles slimnīca" psihoneiroloģiskā un narkoloģiskā kabineta uzskaitē nesastāv(lietas 55.-58.lapa), strādā gadījumu darbus, personas apgādībā neatrodas.

Nosakot sodu, tiesa saskaņā ar Krimināllikuma 35., 46., 47. un 48. pantu ņem vērā izdarītā noziedzīgā nodarījumu raksturu, radīto kaitējumu, apsūdzētā atbildību mīkstinošos un atbildību pastiprinošos apstākļus, vainīgā personību.

Apsūdzētais izdarījis noziedzīgu nodarījumu, kas ar Krimināllikuma 7. panta trešo daļu atzīts par mazāk smagu noziegumu.

Saskaņā ar Krimināllikuma 47. panta pirmo daļu atbildību mīkstinoši apstākļi nav konstatēti.

Saskaņā ar Krimināllikuma 48. panta pirmās daļas 1.,2.,12.punktu apsūdzētā atbildību pastiprina apstākļi, ka noziedzīgais nodarījums veido noziedzīgo nodarījumu recidīvu, izdarīts personu grupā un alkohola ietekmē.

Krimināllikuma 180.panta pirmās daļas sankcija paredz sodu brīvības atņemšanas veidā uz laiku līdz diviem gadiem, vai ar īslaicīgu brīvības atņemšanu, vai piespiedu darbu, vai naudas sodu.

Atbilstoši Krimināllikuma 35.pantam soda mērķis ir aizsargāt sabiedrības drošību, atjaunot taisnīgumu, vainīgo personu sodīt par izdarīto noziedzīgo nodarījumu, resocializēt sodīto personu, kā arī panākt, lai notiesātais un citas personas pildītu likumus un atturētos no noziedzīgu nodarījumu izdarīšanas.

Tiesa atzīst, ka brīvības atņemšanas sods, kaut vai īslaicīga brīvības atņemšana apsūdzētajam nav piemērojams, jo šāds sods būtu pārāk bargs un neadekvāts izdarītajam noziedzīgajam nodarījumam, ņemot vērā to, ka smagas sekas viņa noziedzīgo darbību rezultātā nav iestājušās, nodarītais mantiskais kaitējums sabiedrībai ir neliels, savu vainu apsūdzētais ir atzinis un nožēlojis izdarīto.

Savukārt sods naudas soda veidā apsūdzētajam nav piemērojams, jo atbilstoši Krimināllikuma 41.panta ceturtajai daļai, izvērtējot apsūdzētā mantisko stāvokli, tiesa uzskata, ka šis sods ir neatbilstošs, jo apsūdzētais ir pašnodarbināts, strādā gadījumu darbus, viņam nav pastāvīgu ienākumu un ienākumi nav paredzami arī nākotnē.

Tiesa atzīst, ka /pers. C/ piemērojams sods piespiedu darbu veidā, veicot piespiedu darba izpildes institūcijas noteiktos darbus no pamatdarba un mācībām brīvajā laikā un bez atlīdzības. Piespiedu darbu persona izcieš no mācībām vai pamatdarba brīvajā laikā, savas dzīvesvietas apvidū bez atlīdzības, veicot sabiedriski derīgu darbu, tādējādi, atlīdzinot sabiedrībai nodarīto kaitējumu un ļaujot ietaupīt valsts un pašvaldību finanšu līdzekļus. Tiesa atzīst, ka krimināls odam jābūt elastīgam, jāatbilst „sodošās enerģijas ekonomijas" principam un restitūcijas principam. Uz šāda soda veida efektivitāti norāda Eiropas Padomes Ministru komitejas 2000.gada 29.novembra Rekomendācija R(2000)22 par to, kā uzlabot Eiropas noteikumu par sabiedrībā izciešamajiem sodiem un piespiedu līdzekļiem izpildi 2. pielikumu, norādot, ka pie sabiedrībā izciešamajiem efektīvajiem sodiem pieskaitāms „sabiedriski derīgs darbs (darbs bez atlīdzības sabiedrības labā)", tātad sods, ko nosaka tiesa un kas nav saistīts ar personas izolāciju, bet jāpilda, strādājot piespiedu kārtā. Atbilstoši Krimināllikuma 40. pantam piespiedu darba kā soda neatņemama, obligāta pazīme ir personas iesaistīšana darbā, kuru savukārt raksturo vairāki nosacījumi.

Pirmkārt, persona tiek iesaistīta ne jebkuros darbos, bet tikai sabiedrībai nepieciešamajos darbos. Tas nozīmē, ka personas veicamais darbs ir nozīmīgs, svarīgs, derīgs, taču ne visai sabiedrībai kopumā, ne atsevišķiem tās locekļiem, bet gan konkrētai sabiedrības daļai, tiem iedzīvotājiem, kuri dzīvo vietā, kur darbu veic vainīgā persona, t. i., strādā šīs sabiedrības daļas labā, tās interesēs.

Otrkārt, personai jāstrādā noteikta veida darbi, t. i., piespiedu darba izpildes institūcijas noteiktie darbi. Bez tam, saskaņā ar Krimināllikuma 40. panta trešo daļu, ja persona, kura notiesāta ar piespiedu darbu, ļaunprātīgi izvairās no soda izciešanas, tiesa neizciesto sodu aizstāj ar arestu, četras darba stundas rēķinot kā vienu aresta dienu.

Pie šādiem apstākļiem, izvērtējot likuma sankcijā noteiktos soda veidus, tiesa atzīst, ka apsūdzētajam nosakāms sods piespiedu darba veidā, tā mēru nosakot uz 150 piespiedu darba stundām. Šāds sods apsūdzētajam būs daudz audzinošāks nekā citi Krimināllikuma 180.panta pirmajā daļā noteiktie soda veidi un šāds sods būs taisnīgs un humāns.

Nosakot galīgo sodu /pers. C/, saskaņā ar Krimināllikuma 51.pantu šim sodam pilnībā pievienojams neizciestais papildsods pēc Aizkraukles rajona tiesas 2014.gada 22.maija sprieduma(spriedums stājies spēkā 2014.gada 17.jūnijā), kas bija noteikts transportlīdzekļa vadīšanas tiesību atņemšana uz diviem gadiem sešiem mēnešiem. Uz tiesas dienu papildsoda neizciestā daļa sastāda viens gads deviņi mēneši 7 dienas.

Lietā cietusī /pers. D/ mantiskā kaitējumu kompensāciju nav pieteikusi.

Lietā procesuālo izdevumu nav.

Galīgā rīcība ar lietiskajiem pierādījumiem izlemjama saskaņā ar Kriminālprocesa likuma 240. pantu. Lietiskais pierādījums-velosipēds "Anlen" atgriežams cietušās rīcībā.

Tiesa atzīst, ka apsūdzētajam līdz sprieduma stāšanās spēkā dienai drošības līdzeklis nav piemērojams, jo tiesai nav pamats uzskatīt, ka apsūdzētais varētu izvairīties no sprieduma izpildes.

Rezolutīvā daļa

Saskaņā ar Kriminālprocesa likuma 499.,511., 512, 520., 527.-530. pantu, tiesa

nosprieda

/pers. C/ atzīt par vainīgu Krimināllikuma 180. panta pirmajā daļā paredzētā noziedzīgā nodarījuma izdarīšanā un sodīt ar piespiedu darbu uz 150(viens simts piecdesmit)stundām.

Saskaņā ar Krimināllikuma 51.pantu pilnībā pievienojot neizciesto papildsodu pēc Aizkraukles rajona tiesas 2014.gada 22.maija sprieduma, galīgo sodu **/pers. C/** noteikt piespiedu darbu uz 150(viens simts piecdesmit)stundām, atņemot transportlīdzekļa vadīšanas tiesības uz 1(vienu)gadu 9(deviņiem) mēnešiem 7(septiņām)dienām.

Drošības līdzekli līdz spriedums stāsies likumīgā spēkā **/pers. C/** neizraudzīt.

Lietisko pierādījumu-velosipēdu „Anlen" atstāt /pers. D/ rīcībā.

Spriedumu var pārsūdzēt 10 (desmit) dienu laikā Zemgales apgabaltiesas Krimināllietu tiesas kolēģijā no pilna sprieduma pieejamības 2015.gada 11.martā, sūdzību iesniedzot Aizkraukles rajona tiesā.

Pilns spriedums sagatavots 2015.gada 11.martā .

Tiesnese J.Bebriša